

גלים קצרים

קו של כבוד

ידיעה שהגיעה השבוע מפאריז, מסרה כי מומחי התעמולה הערביים, כננוסס בקהיר, דנו השבוע כיצד יש להילחם בהאזנה הגוררת והולכת לשידורי התחנה הערבית של קול-ישראל במדינות ערב. כי מאז הוקמה התחנה הערבית הנפרדת של בית-השידור הישראלי, המשרדת במשך שש שעות ביום, הצליחה תחנה זו לרכוש מאזינים רבים ב"כל המרחב."

במשך חודש אחד מקבלת תחנה זו כחמ"ש אלפים בקשות לתכנית כבקשתן לפי מונים, מספר העולה בהרבה על כמות הבקשות שמקבלת התחנה הערבית של הב"י. מכל ארצות המרחב גם יחד, אולם הצלחת התחנה אינה נובעת רק מתכניות הבידור שבה, הרבות יחסית, אלא מהמצב שנוצר במרחב, בו חוקפות תחנות-הרדיו של המדינות היריבות אחת את רעותה, עד שטבעי הדבר, שהמאזין פותח תחנה ניטראלית, כדי להשתחרר מההאזנה לרבי התמידי.

ההאזנה הגואה, מעריכים האחראים לתחנה הערבית רק במעט מאוד את הכח שניתן בידיהם, בו ממלאות תחנות הרדיו את אחד הגורמים העיקריים במהפכות וב"מאבקים הפוליטיים, לא הפכה עוד התחנה הערבית של קול-ישראל גורם בעל-השפעה. אלא שגם כאשר עושים האחראים לתחנה מאמצים להפכה למכשיר תעמולה ראוי לשמו, הם נבלמים מיד על-ידי האחראים למדיניות-החוץ הישראלית.

דוגמה מאלפת לכך ניתנה בשבועות האחרונים. באחד משידורי הפרשנות, תקף פרשן התחנה הערבית של קול-ישראל את עבד אל-נאצר, שיבח לעומת זאת את קאסם העיראקי, העלה על נס את עיראק כ"מדינה הערבית המשוחררת".

אלא שלא רק קהיר תקפה את דברי הפרשנות הללו, שר הוואר והבריאות, יש ראל ברזילי, העלה אותם בישיבת הממשלה האחרונה. נקיטת עמדה כלשהי במאבק בין ארצות ערב, לא נראתה לשר המפ"מ.

השבוע קיבלו הפרשנים ועורכי-החדשות בתחנה הערבית של קול-ישראל הוראה, לפיה אין להזדהות עם גוש זה או אחר בעולם הערבי, ההודעה הרשמית מסרה כי "הפרשנים נתבעו לנקוט קו חיוני לגבי כבוד עצמאותן וריבונותן של מדינות ערב, לפתרון כל הסכסוכים בדרכי שלום."

תהליך

מסדרים אלה מתוך משדורי השבוע הבא, שסיים להיות מעניינים. שדורים אפסטיים.

● המעגל (קול-ישראל, יום ד', 21.30) — תכנית הבידור המשעשעת והמפתיעה של יצחק שמעוני.

● האזן והכן (קול-ישראל, תכנית ב', יום ה', 18.30) — הרצאתו של יוסף טל על האופרה במאה ה-20.

● המרתף העליון (גלי-צ'ל, יום ו', 21.15) — מלאת שניים לרביעיית מועדון התיאטרון, לקט מתוך תכניותיה.

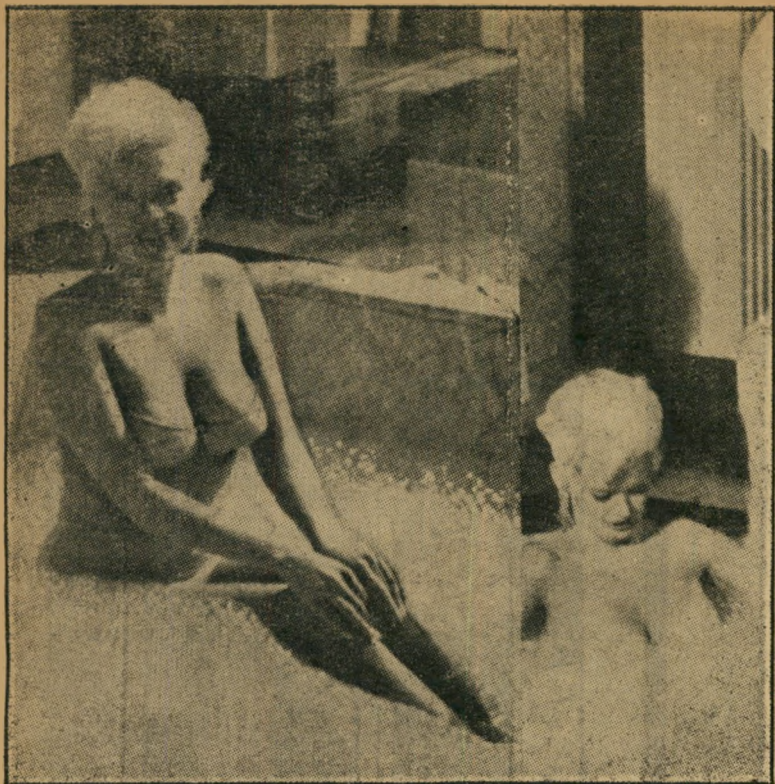
● ראשון ראשון הביב (קול-ישראל, יום ב', 20.25) — מצעד הפזמונים.

הפתעה לביג"י

ברגע האחרון כמעט, נמוע מהסופר משה שמיר גורלו של חברו למקצוע הרוסי, בוריס פסטורנאק. כאשר היה ספרו האחרון של שמיר, כי ערום עתה, תחת מכבש הדי פוס, הוא עבר ביקורת קפדנית של מנהיג מפ"ם מאיר יערי. אחרי שסיים את קריאת הספר דרש יערי לפסול את הדפסת הספר בהוצאת הקבוץ הארצי. אולם לחצו של מרכז מפ"ם, שחשש כי איסור ההוצאה ילמד את שמיר לפסטורנאק הישראלי, היטה את הכף לטובת הוצאת הספר למרות הכל. רחל לוז, רעייתו של שר החקלאות קריש לוז, המנהלת את ענייני הבישול במטבח של דוגינה ב', גילתה לאחרונה כיצד היא נהנית ממשרתו של בעלה כשר-החלקי אית — היא מצטרפת אליו בכל סיוריו בארץ. אמרה היא: "עד אז כמעט ולא הכרתי את הארץ". גילוי נוסף ממשפתו של השר — בנו הבכור, צבי, ביקר ללמוד דוקא באוניברסיטה תחתית ברמת-גן, ברא"ל, בטעונו: "אני רוצה ללמוד את מדעי היהודות מפי פרופסורים המאמינים במה שהם אומרים". . . . כאשר ביקר ראש הממשלה דוד בן-גוריון בפעם הראשונה בגונן המדינה בירושלים, ציפתה לו הפתעה בתוך ארכיונו הפרטי, שהיה שמור עמו בימים הראשונים לעלותו ארצה, ושומסר לפני ש"גם לארכיון הציוני המרכזי בארכיון זה מצא ביג"י מכתב שנכתב על-ידי אביו אביג' דוד גרין אל תיאודור הרצל בשנת 1901, ובו ממליץ האב בפני הרצל על בנו הצעיר בן ה'15, "אשר מילא את כרסו בתלמוד". האב ביקש את עזרתו של הרצל לשלוח את בנו ללמוד בויהנה ונימק זאת בטענה כי "יש להכשיר את הצעירים למנהיגות". . . .

שואת פרסומת

במסכתה שנערכה לסופר והעיתונאי ברוך קרויא לרגל כולתו את פרס טשרניחובסקי, סנה אליו שחקן הבימה רודי ורדי וברך אותו בחקתו סופרים מפורסמים. בין ה"שאר אמר לו ורדי: "תרגמת כבר כל כך הרבה ספרים לעברית, אולי כדאי גם שת"ת תרגם את ימי צקלג לעברית פשוטה". . . . חדשים אחרי פטירתו הסראגית של הנסטר מימאי הישראלי ז"ל (יולי) ליכמן ב"ב, שיצג בכבוד את אמנות ישראל בי מוסקבה, זכה וילי את ישראל בכבוד נוסף, הפעם בארצות-הברית. מודעה של חברת ה"תיירות הממשלתית שהוצאה בארצות-הברית, עליה נראית תמונתו של וילי במסכה בה היה מופיע, זיכתה את ישראל במדליית זהב כפרס בתור "המודעה הטובה ביותר שהור"פיעה במשך השנה". . . . כשונא פירסומת התגלה השבוע המנהל הכללי של משדור ראש הממשלה דוד קולק, אחרי שחברת סיגורית פירסמה את תמונתו בעיתונים בחב"י

ג'ין מנספירד פשוט להפשיט

רית. אחרי שביקר אצלו מרדכי אחרבך, בעל סוכנות הלמברטות בישראל ובעל בית חרושת איזפס, ונאלץ להמתין לסטיק שעה שליש, התמרמר אחר כך מדוע עליו לחכות כל כך הרבה זמן. "יש לי רק מחבת אחת", הודיע נטון. אחרי שבוע הוא קיבל במתנה מאחרבך חבילה מלאה כלי מטבח. . . . אם מדברים על סטיקים, אז בביקורו האחרון של שחקן הקאמרי זלמן לבייז שטיק. ריקה, הוא נכנס למסעדה והזמין סטיק. הגישו לו סטיק ענק. לבייז, שישב בחברת שלושה אנשים, לא האמין שהמנה הענקית היא עבורו, חתך את הסטיק לארבע חתיכות וחשב לחלקו בין המסובים עד שהעירו לו כי הסטיק מיועד רק עבורו. . . . תקלה אחרת אירעה גם למשלחת התיאטרונים הישראליים שנסעה לגרמניה כדי להזמין ציוד חזיש עבור הבימה והקאמרי. כאשר חג המטוס בו סמו מישה אשורב שחקן הבימה, גרשון פלוטקין, במאי הקאמרי, ורב כרמי האדריכל, אישם מעל לאי רופה, התברר להם כי ערפל סמיך מכסה את כל שדות התעופה. כאשר שאלו את טייס, באיזה שדה תעופה אין ערפל השבוע נלחצו שם, הודיעו לו כי השדה הקרוב ביותר הוא שדה התעופה בגוד, לא היה רחוק שהשלושה שהמריאו מלוד, ינחתו חנית-אונס בלוד. . . . ערה פל, שחקנית תיאטרון הבימה, מופיעה לאחרונה בהצגת על-כינור בפני תלמידי בתי-הספר. לפני זמן קצר הופיעה בבית-הספר שבשכונת מגוריה, ומאז אין ילדי הסביבה נותנים לה מנוח. מדי בוקר הם נעזמים בדרכם לבית הספר ליד הלונה, ומשמיעים לה את הפזמון מתוך ההצגה: "אסתורל פלסטרל, למה אין לך את האחות?". . . . לרגל הצגת הבכורה של המחזה בית-הבובות לאיבט בתיאטרון הקאמרי, סימרה השבוע השחקנית הוותיקה מרים ברנשטיין-כהן כן היא הופיעה במחזה זה לפני ז' שה בארץ בתפקיד הראשי כנורה. הפעם מ"פיעה מרים ברנשטיין במחזה בתפקיד האור"במאי האורח משיצירה קורט הירש". פל, שביים את בית-הבובות בקאמרי, בפני העתונאים, היא חזרה וקראה לו בטעות בשמו של ליאופולד לינדברג, הבמאי השווייץ שקדם להירשפלד בעבודתו עם הקאמרי. . . . באם יתממשו התכניות לפתוח מועדון-לילה בעל רמה במלון דן בתל-אביב, קרוב הודאי שאילנה רובינא, המוכרת לקהל הישראלי כדוגמנית, תופיע בו כזמרת. . . . לפני שעלו לשחק נגד קבוצת ראיונצ'י הווגוסלית, ביקר רו כל כדורגלני מכבי תל-אביב ביום השבת בבוקר, אצל חברם לקבוצה יהושע ("שוקה") רייגל ששכב חולה אחרי ניתוח בבית החולים אסותא. הם באו לנחמו על שלא יוכל לראות את המשחק. אולם שעה קלה אחרי שעזבו את בית החולים ועלו על המגרש, קם גם שוקה ממיסת חוליו ונסע למגרש כדי לחזות במשחק.

רת דני קיי, ללא שום הסבר אלא בציון העובדה שהם מעשנים את הסיגריות שלה, איים קולק לתבוע את החברה לדיון וזו פירסמה מיד התנצלות על שפירסמה את תיו ללא בקשת רשות. . . . גם המשורר ש"ש שון בליצר התגלה כשונא פירסומת. חב"רת ספרים גדולה פירסמה מודעה בה נאמר כי היא עומדת להוציא את שפריים של שמשון מלצר, האחד על רשמי והשני על הרב אלקלעי. היחיד שבעיניו לא מצאה פירסומת זאת חן היה מלצר עצמו, שמיהר להכחיש את הפירסומת בטעונו כי פרשת חזיו של הרב אלקלעי לא היתה ידועה לו מעולם. . . . כאשר ביקר ראש עיריית רמת-גן, אברהם קריניצי, בטקס בריית המילה של פוי, בנו הרביעי של התעשיין זאב גרודז'ינסקי, הצהיר הוא בפני האם המאושרת נתינת עירו: "אנחנו נחלק בינינו את העבודה. את תעשי לידים ואני אעשה עצים". . . . למהומה רבתי בריודה ז'גור, בירת ברזיל, גרמה השבוע כוכבת הקולנוע שופעת החזה ג'ין מנספירד. כאשר הופיעה בבגד ים ביקיני באולם עירוני והצהירה כי "אין שום קשר בין צורת גופה של אשה לכח-המשיכה שלה", גרמה ג'ין להתנגשות בין שלוש מכוניות. מאוחר יותר, כאשר השתתפה בקמבלו במלון קופאקאבא נה' התנסו עליה הקמיונים התוגנים, הפשי"טו את בגדיה, השאירו אותה עירומה לגמרי בחלק גופה העליון.

סטיק ארובע לבייז

הומר אברהם ויקומירסקי הידוע בחוש ההומור המיוחד שלו, מספר לאחרונה בתוך ידידיו בדיחה, שלדבריו הוא הוא שהמציאה: גבר חוזר מחיפה ומספר בחברה כי בילה שם יום, וזכה זה עלה ל"ז" שואלים אותו: "או, לי זה לא עלה", משיב הבדר, "זאת היתה אשת". . . . איש חברות האש שלמה (סולוימאן) זכה רמות פופולרית הידועה בכל הארץ, וזה סוף סוף להנצחה בשיר, אותו חיבר במסכתה הפזמרי נאי מאיר מוהר, טקס השמעת השיר לרא"שונה יערך על-ידי סולוימאן עצמו בקומיזן ההמוני שיערוך במסגרת חגיגות העשור לאלית. אגב, השיר אינו חוסך בתעמולה למען סולוימאן בין בנות המין היפה. קטע ממנו מספר: אם הנערה קצת עצובה / כי הבחור הוא קצת בוגדן / אז ידידי ישנה תשובה / והתשובה היא: סולוימאן. הוא יזמר לך זמרי שפר / ויסלסל לך ועוד איך / ובין שבזי לבין חפר / הנה שכחת את צערך / על כן תמיד יוצא ליבן / של נעורת אל סולוימאן. . . . אדם אחר שיהיה נזכר בתגיות העשור לאלית הוא הצעיר מנחם גפן שהחליט לערוך לכבוד החגיגות מסע ממסולה עד אילת רכוב על גבי סוסים. לפי התכנית יתבצע המסע במשך 10 ימים. בדרך חזרה מתכנן גפן לשלוח את הסוסה בטרמפ הביתה. . . . באילת עצמה זכה רפי ("גלסון") אילון, המנהל עתה את מועדון סוף חטולט במקום, במתנה מקר"

פסוקי השבוע

- איש השגירות הצרפתית בישראל: "ההבדל בין דוד בן-גוריון ערך הפרנק".
- דוד בן-גוריון: "למלואה העליה חייבים להירתם כל אלה הממלאים הסינימאים והרוכשים מקררים, והחוחמים על אינצקולוסיות שמחירן 35 ל"י, כי פירוש הדבר שיש להם כסף".
- ראש הממשלה דוד בן-גוריון: "ספרו של פסטורנאק, דר ז'יאגו הוא לפי דעתי, אחד הספרים הבוויים ביותר, שנכתב על ידי סופר יהודי משומר".
- יצחק טבנקין: מנהיג מפלגת אחדות-העבודה, על אותו נושא: "מיהרו אצלנו להוציא את דר ז'יאגו בהוצאה עממית זולה. אך מדוע אין מוציאים הוצאה זולה כזאת של ברנר וטרומפלדור? האם אין לפועלים כסף להוציא את ברנר ב"וולד"?"
- חיים לבנון, ראש עיריית תל-אביב: "אני מוכן אפילו להרשות שיקראו בית-קפה בתל-אביב על שם עירו של אבא חושי, אך לשם מה צריכים לקרוא לבתי-הקפה החושים בשמות כל הערים בעולם?"
- עמוס בן-גוריון, מפקד מחוז תל-אביב של משרתת ישראל, בתשובה יאלת עתונאי דבר מספר תקי בתשובת הנמצאים בטימול המשרתה: "בתי" . . . איך שאחם מגוימים, כשכל המדובר הוא בחדרונים עלובים".
- מבקר הקולנוע יוסף שריק על סופיה לורן: "עד היום חשבנוה ללא-אשר שק המכיל ארבעה כדורים, שאותם היתה מניעה תחילה כחון מאונך כך בכיוון אפקי".